

Ergens in een verlaten hoekje van de gracht heeft de wind een bonte verzameling drijfvuil bij elkaar geblazen. Plastic tassen, bierblikjes, bladeren, pluus en papier geven dit stadse stilleven vorm. In de verte komt de eerste tram van de dag aangereden. Veel passagiers zijn er nog niet op dit vroege uur. Rinkelend rijdt lijn twee voorbij.

Plotseling komt er beweging in het water. Dikke, vlezige lippen breken door het vuil en happen traag in de rondte. Het water deint ritmisch mee. En dan is er die visser...

Z'n fiets ligt in het gras achter hem. Traag als stroop beweegt hij zich naar de waterkant. Zoekend, speurend sluipt hij voort. Dan houdt de visser zijn pas in. Zijn bewegingen worden

nog voorzichtiger. Hij heeft iets gezien, dat kan niet anders. De afstand tussen de hoek waar het vuilplakkaat drijft en de positie waar de visser zich bevindt, wordt kleiner, alsmaar kleiner. Dan tast hij in z'n tas, haalt er een snee witbrood uit en monteert een korst aan de haak. Het lijkt allemaal in slow motion te gebeuren. Elke beweging is doordacht. Dan legt hij in een onderhandse beweging de korst tussen het drijfvuil. De verleiding is begonnen...

Boudewijn Margadant is geen grote bekende in de karperwereld. Met zijn debuut treedt hij voorzichtig uit de anonimiteit. Boudewijn heeft een boek geschreven dat zich laat lezen als een roman. Hier niet louter succesverhalen en vastlood, maar een verhaal over een visser die zijn passie op geheel eigen wijze beleeft. Met 'slechts' een hengel struint Boudewijn langs de wateren van Amsterdam-West. Een omgeving die hem zowel aantrekt als afstoot.

Deze achtergrond vormt het decor voor ontmoetingen met grote karpers, maar biedt ook ruimte aan zaken die v rder reiken dan het vissen alleen.

Sla het boek open, en ruik de typische geur die opstijgt uit de grachten op een vroege zomerochtend. Ervaar hoe zijn pennetje tussen de borrelende bruisplakken staat, begint te trillen... en vervolgens schuin wegloopt.